

63

FUNERI INDICTIVO

V I R I

Magnifici, Amplissimi ac Consultissimi

D O M I N I

**DN. JOANNIS
CZIMMERMANI**

Pro-Consulis in Republica Thorunensi

Senioris gravissimi,

Rebus mortalium

D. XXIV. Novemb. Anno cl^o l^occ XII.

exempti,

In solennibus exequiis,

D. IIII. Decembr. anni Curr.

celebratis,

*Ultimum pietatis officium persolvere & lugentes solari
conabantur*

RECTOR ET PROFESSORES.

C 67.

T H O R U N I I,

Impressit JOHANNES NICOLAI, NOBIL. SENAT. ET GYMN. Typographus.

Qui fuerat quartus nuper Pro-Consul in urbe
Czimmermannus iam clausit in orbe diem.
Res rexit nostras, praeclaraque munera gessit
In patria, longo factus honore senex.
Sic soboles similis potuit maioribus esse
Horum circutes testificata suis.

Nam meritis magnis hic Czimmermannia fama
Floruit, & celebris semper in urbe fuit.
His sua non tantum voluit coniungere Noster,
Se d laudes alias exuperare suis.
Propterea magnus Legum Themidosque Sacerdos
Dexteritate proba civica iura tulit.
O quam felices, Magnatum quando clientes
Non gratis miseri limina iusta premunt.
Cum non pro iustis dantur glaucomata vana.
Deludi his possunt, non Deus, ast homines.
Aequi omnis vindex Deus est, qui iudicat orbem,
Qui tribuit certo tempore iusta bonis.
Sic Deus eripuit defunctum fluctibus orbis,
Tutus ut in certa sede quietus agat.
Iustus ubi iudex decretum dictat aequum,
Optatum votis absque fori strepitu.
Hoc tibi tam grato iam delectare, Beate,
Divinae pacis munere in arce poli.
Interea custos meritorum grata Tuorum,
Tam devincta illis, nostra Thoruna manet.
Tu Deus a Patribus plures averte ruinas
Longius ut cives cum gravitate regant.
Restituas alios prudentes atque fideles,
Namque gubernantes tu stabilire soles.

Beatis manibus Magnifici Pro-Consulis ultimum
pietatis officium praestare laborabat

P. IAENICHIUS, R. P. P.

Viator

ultimi memor momenti
Hoc lege monumentum,
&
memento omni momento
Virum

Magnificum, Amplissimum & Consultissimum
DN. IOANNEM CZIMMERMANNVM,

Diem obiisse supremum,
Ejusque ossa hic molliter cubare.
Dies XXIV. Novembr.
Tristitiae & Laetitiae,
Luctus & Gratulationis
Dies erat.

Luctu quidem & tristitia prosequimur
Proconsulem optime meritum,
Maritum dulcissimum,
Fratrem concordissimum:
Mularum Maecenatem magnum,
Virum

nostras

nostras excedentem laudes.

Cuius

Adolescentiam

Vindicaverat sibi Gymnasium nostrum;

Juv. aetatem

Universitates amaverant celeberrimae;

Virilem aetatem

Thorunium, patria suavissima, erat venerata,

In senectute

Pythium Apollinem imitatus,

Qui dixerat:

Se esse eum, unde sui cives consilium expeterent,

Finis impositus erat anno facto:

Eodemque tempore

Proconsul Czimmermannus

finem vitae faciebat suae,

properans festinanter

ut

Dominicam I. Adventus

Apud Deum aevum agens

celebrare possit,

atque recipi

inter Advenas, hospites & Cives beatos.

Factus est Victorum campos

&

ingressus Civitatem Dei nunquam interituram,

triumphum ducens de omnibus miseris

tristibusque fatis,

Quibus aguntur mortales

Et ipse tantum non oppressus erat,

Quae cum ita sint

Diem mortis & exitus ex hac vita

rectius appellamus

Diem Vitae & Introitus in vitam;

Et licet apud nos

Nil nisi luctus est Atrox,

Beato tamen Proconsuli nostro

Otia, quae Deus Illi fecit,

Seculum aureum,

Felicitatem temporum,

Abundantiam perpetuam,

Beatam Tranquillitatem,

Consecrationem & Aeternitatem

meliori iure,

Quam olim Romani principibus suis in nummis,

gratulamur laetanter.

Viator

I licet

&

mectum ingemisce:

Accipe non Phario nutantia pondera saxo,

Quae cineri vanus dat ruitura labor:

Sed fragiles buxos & opacos palmitis umbras,

Quaeque virent lachrymis humida prata meis.

L M Q P

G. P. Schulz / D. P. P. O.

Lamentā civitatis Thorunensis ob obitum B. Pro-Consu-
lis ad socias Civitates Gedanum & Elbingam
facta :

Nox erat & jamjam defessi corporis ista
Membra quiescebant; At mihi multa mala
Ostendit dirae & tenebrae noctis imago,
Et me non solito percutit illa modo.
Hæc nunc narrabo vobis & carmine tristi
Describam faciem, quæ mihi visa fuit.
Nam fuit illa satis tristis quæ voce gementi
Per somnum mæstum talia verba dabat:
Heu mihi, Vos firmo sociali fœdere juncta
Urbes, iam, quæso, damna levate mea!
Elbinga & Gedanum tantum compefite luctum
Quo nunc cælestis me premit ipsa manus.
Vestra soror, quam si forsan cognoscitis adhuc
Sum, sed iam periit forma venusta mihi.
Lugubri indutam vos hac me veste videtis,
Incedoque gemens, sic iubet ipse dolor.
Thorunium dicor, si nunc cognoscere quæris
Nomen, sed dicto hoc nomine multa mala.
Nostra per adversas agitur fortuna procellis Ovid, l. I. Trist.
Sorte nec ulla mea tristior esse potest.
Nuper vexarunt me tristia fulmina Martis
Et iussit cunctos ora rigare Viros.
Nunc novus est mæror, qui me iam perculit iste est &
Amisi clarum Magnificumque Virum.
Czimmermann cecidit, totam qui rexerat urbem
Nostram, per vitam dexteritate sua
Hunc deslent cives lacrymis hunc Curia deflet
Ad tanti lugens stans sacra busta Viri.
Reddite nunc, sociæ, conceptum corde dolorem
Urbes, & tangat Vos dolor iste meus.
Vos hic obtestor charæ dulcesque sorores
Floreat insignis claraque fama Viri.
Hæcque fuere Tuæ Gedanum nunc verba sororis
Hæc, Elbinga, preces nunc tulit ista soror.
Ast hæc noctis erat saltem ludentis imago,
Nam lusu vano somnia pectus agunt.
Di facerent utinam talis nunc esset imago
Noctis, non tristis causa dolenda foret
At non sopitos deludunt somnia sensus,
Quæ refero sunt vel candidiora die.
Sed mihi non animus dirum pertingere vulnus
Carminè, quod sentis, clara Thoruna tuum.
Hinc precor æternum Numen coelique Monarcham
Et cui perpetuo carmina grata dabo
Si servabuntur Patres, quos Patria dulcis
Quos tenet in nostro Curia clara solo.

Hæc lugenti calamo corruptæ hæc
apposuit

Ephraim Oloff, Thorun.
Prof. Publ. Extr.

140 113057
11/10/1868